

BEROEPSBELANGEN

ONBEVOEGD UITOEFENEN VAN DE TANDHEELKUNST

Voor den Haagschen kantonrechter heeft terecht gestaan G. O., beschuldigd van het onbevoegd uitoefenen van de tandheelkunst. Bekl. is op 26 Mei 1921 voor hetzelfde feit veroordeeld.

Eenige getuigen werden gehoord.

Volgens de eerste getuige had bekl. haar behandeld met het gevolg, dat volgens den dokter haar mond vrijwel geheel was vernield, zoodat zij zich opnieuw aan een langdurige doktersbehandeling moest onderwerpen. De f 130, die bekl. van haar voor de behandeling had ontvangen, wilde deze niet restitueeren.

Een rechercheur deelde mede, van patiënten te hebben vernomen, dat gekl. onbevoegd de tandheelkunst uitoefende.

Een derde getuige had voor f 25 een kunstgebit gekregen, dat haar heel goed paste. Zij had geen klachten over de behandeling.

Een andere getuige vertelde, dat haar zontje door bekl. was behandeld, toen zij bij geen tandarts terecht kon.

Beklaagde bekende de beide laatste feiten.

De ambtenaar van het O. M. betoogde, dat de feiten vaststonden en dat het dus alleen om de straffaat ging. Driemaal is bekl. veroordeeld tot geldboeten. Een nieuwe geldboete zou niet helpen: de man gaat toch door, want hij overtreedt met opzet de wet. Deze man moet met zijn bedrijf ophouden: hij moet tot zijn beroep, het raken van kunstgebitten, terugkeeren.

Spr. eischte tweemaal vijf dagen hechtenis.

Beklaagde verdedigde zich, wat het eerste geval betreft, waarvoor hij is veroordeeld. Hij heeft toen, vóór het namen van een gebitardruk, een klein worteltje verwijderd, dat noodig was voor het goed passen van het kunstgebit. Dit geval was eenvoudig opzet van een tandarts, die een principieele beslissing wilde uitlokken.

Bekl. heeft lang onder toezicht van een tandarts gewerkt en toen

hem dit na de uitspraak van de rechtbank verboden werd, heeft hij alleen het tandtechnische gedeelte van zijn beroep uitgeoefend.

Verder heeft spr. een kind behandeld, omdat de vrouw hem heeft gesmeekt en gebeden om het toch te helpen. Het was dus alleen uit medelijden. Het andere geval betreft de dochter van een ouden kennis, die wat hulp noodig had voor het gebit werd geplaatst.

De kantonrechter, vonnis wijzende, veroordeelde beklagde tot tweemaal drie dagen hechtenis.

N. R. Ct.

ALGEMEEN HAAGSCH INSTITUUT VOOR TANDHEELKUNDE

's Gravenhage, Maart 1923.

Piet Heinstraat 2a.

Vertrouwelijk.

Weledel Zeergeleerde Heer,

Zoals U bekend zal zijn is op initiatief van den heer Alex Mertens, en volgens diens plan, ruim twee jaren geleden het Algemeen Haagsch Instituut voor Tandheelkunde opgericht. Ongetwijfeld heeft deze instelling bij allen die haar van nabij kennen zeer groote waardeering gevonden, ook bij de hoogste autoriteiten op medisch gebied, en heeft zij er reeds zeer veel toe bijgedragen om de mondhygiëne te 's Gravenhage populair te maken en de uitoefening der tandheelkunst door knoeiers en onbevoegden tegen te gaan.

En toch heeft de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunst blijkbaar het rampzalige besluit genomen deze schitterende instelling, welke van zeer groot sociaal belang geacht mag worden, te bestrijden, en zij heeft zich daarbij van zulke schandelijke en verwerpelijke middelen bediend, dat geen enkel tandarts die zich zelf respecteert, lid van deze organisatie zou kunnen blijven, indien hem deze bekend waren! Wij achten het te onverkwikkelijk hierom-